

Ments meg, Uram, engem

A „Libera me Domine” után, 1885

Eger, 1855

Em C Am H⁷ Em Em/g

1. Ments meg, U - ram, en - gem az ö - rök ha - lál - tól,

C H⁷ Em/g C Am H⁷ Em

A - ma ret - te - ne - tes na - pon min - den baj - tól!

G Am D⁷ G

Mi - dőn az ég és föld meg fog - nak in - dul - ni,

C H⁷ Em/g C Am H⁷ Em

S eljössz a vi - lá - got lán - gok - ban í - tél - ni.

2. Reszket minden tagom, borzadok és félek, Én, e földön küzdő szegény bűnös lélek; Ama napon engem ítéletre vonnak, Midőn az ég és föld egyben megindulnak.

3. Haragnak napja az, kínok, ínség napja, Nagy nap, mely a bűnöst gyötri, szorongatja, Midőn te, ki mindig éltél és fogsz élni, Eljössz a világot lángokban ítélni.

4. Örök nyugodalmat adj, ó Uram, nekünk, Örök világosság fényeskedjék nekünk, Hogy trónusod körül mi udvart állhassunk, S téged, boldogítót, örökké áldhassunk.

5. Ments meg, Uram, engem az örök haláltól, Ama rettenetes napon minden bajtól, Midőn az ég és föld meg fognak indulni, S eljössz a világot lángokban ítélni.